

Første næstformand (Henning Rasmussen):

I skrivelse af d.d. meddeler socialministeren (Aase Olesen), at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Øget fleksibilitet med hensyn til dagpasningsordninger for børn samt tilskud til private børnepasningsordninger).

(Lovforslag nr. L 246).

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Socialministeren (Aase Olesen):**

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Øget fleksibilitet med hensyn til dagpasningsordninger for børn samt tilskud til private pasningsordninger).

(Lovforslag nr. L 246).

Sigtet med lovforslaget er yderligere at løse op for nogle bindinger, kommunerne har ved tilrettelæggelse af dagtilbud for børn.

Forslaget bygger på ønsker fra de kommunale organisationer, bl.a. på baggrund af forsøgsvirksomhed efter bistanndslovens § 138 b. Regeringen mener det rigtigt at fremme disse, således at der i højere grad kan tilrettelægges en kommunal daginstitutionspolitik, der fleksibelt kan tilpasses lokale behov og muligheder.

Med hensyn til de enkelte elementer skal jeg henvise til lovforslaget med tilhørende bemærkninger.

Der kan dog være grund til at gøre nogle få bemærkninger om det delforslag, som går ud på, at kommunalbestyrelsen skal kunne yde tilskud til forældre eller andre, som selv ønsker at oprette og drive en pasningsordning – de såkaldte puljeordninger.

Det er ikke tanken, at »puljeordninger« skal afløse de ordninger, vi i dag kender. Det er derimod ideen, at denne nye mulighed skal kunne benyttes som et supplement, hvis kommunalbestyrelsen efter en helhedsbetragtning skønner det hensigtsmæssigt.

Det er derfor ikke muligt at sige noget om, hvordan kommunerne vil tage imod og benytte den nye mulighed, og den konkrete udbredelse af puljeordninger vil afhænge af kommende kommunale beslutninger.

Hvordan kommunerne vil benytte ordningerne, vil vi i Socialministeriet følge nøje, bl.a. med henblik på at kunne opsamle erfaringsmateriale, som kan indgå i den revision, som skal ske i Folketinget 1992–93.

Endelig er der grund til at understrege, at jeg ikke forventer, at denne nye mulighed sammen med de øvrige forslag med ét hug løser det påtrængende ventelisteproblem.

Men jeg forventer, at lovforslagets elementer kan yde et bidrag til, at ventelisterne kan reduceres.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling med henblik på, at de ændrede regler kan træde i kraft den 1. oktober 1989.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 31:

Forespørgsel til statsministeren [om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation].

Af Ritt Bjerregaard (S), Engell (KF), Ebba Strange (SF), Ivar Hansen (V), Dohrmann (FP), Marianne Jøved (RV), Arne Melchior (CD) og Glønborg (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 12/5 89).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 208:

Forslag til lov om ændring af lov om internationalt udviklingssamarbejde. (Ophævelse af lånebistanden som bistanndsform, forhøjelse af investeringsgarantirammen, Center for Udviklingsforsknings funktioner og ledelsesstruktur m.v.).

Af udenrigsministeren (Ellemann-Jensen).
(Fremsat 15/2 89. Første behandling 16/3 89. Betænkning 9/5 89. Anden behandling 11/5 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.